

عنوان مقاله:

رودخانه آجی‌چای و سهم آن در پسروری دریاچه ارومیه

محل انتشار:

اولین همایش ملی تاثیر پسروری دریاچه ارومیه بر منابع خاک و آب (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علیرضا ضیائی جاوید - محققین مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی

صدقعلی زمانی - محققین مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی

خلاصه مقاله:

رودخانه از مهمترین منابع تجدیدشونده و حیاتی آب شیرین جهت استفاده در امور کشاورزی، شرب و صنعت به شمار می‌رود. رودخانه آجی‌چای از رودخانه‌های مهم استان آذربایجان شرقی است که آبهای منطقه‌ای نسبتاً وسیعی از این استان را جمع‌آوری و به دریاچه ارومیه می‌رساند. این رودخانه در دره‌ای که مابین کوه‌های ارسباران غربی، قوشه داغ و سبلان از شمال و کوه‌های بزقوش و سهند از جنوب قرار گرفته است، در جهت عمومی شرقی - غربی جریان دارد. طول رودخانه تا دلتای دریاچه ارومیه حدود 276 کیلومتر و حوزه آبریز آن مساحتی حدود 13853 کیلومتر مربع دارد. آمار بلندمدت جریان آب رودخانه آجی‌چای در محل ایستگاه و نیار و آخولا و میزان بارندگی ایستگاه سینوپتیک تبریز مورد بررسی قرار گرفت. این بررسی نشان داد دامنه تغییرات مقادیر بارندگی و جریان آب رودخانه آجی‌چای در سالهای 1334 تا 1375 از رابطه متناسبی برخوردار بوده و از سال 1376 اختلاف فاحشی از قبیل مهار آبهای سطحی و اعمال روش‌های نادرست آبیاری و گسترش کشت آبی بدون در نظر گرفتن ملاحظات اکولوژیکی، موجب تشدید این بحران شده است. وضعیت اکولوژیکی دریاچه ارومیه به حدنهایی بحرانی خود رسیده است.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه، آجی‌چای، اکولوژی، بارندگی، دریاچه ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250840>

